

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید

جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای

اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور

ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی

گسترده تر و مستحکمتر باد همبستگی اکثریت اهالی

جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل

و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت

حکومت اسلامی در ایران

- کنش های حق طلبانه کارگران راه آهن میرجاوه- زاهدان و تعلیق از کار چند کارگر حق طلب زیر سکوت مصلحتی مسئولان

- پنجمین روز اعتراض کارگران شرکت پایانه ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر نسبت به عدم پرداخت مطالبات و تعلیق قرارداد کار 8 همکار حق طلب؛ وعده بازگشت بکار 8 کارگر حق طلب و پرداخت مطالبات

- ادامه اعتراضات کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی؛ وعده بازگشت بکار 60 کارگر اخراجی

- سومین روز تجمع اعتراضی رانندگان استیجاری نهادهای مختلف کشور نسبت به عدم تبدیل وضعیت مقابل نهاد ریاست جمهوری؛ تجمع کنندگان دوشب را در خیابان به صبح رساندند

- تجمع جمعی از کارکنان محیطی مراکز بهداشت استان قم در اعتراض به لغو تعطیلی پنجشنبه و برای یکسان سازی ساعت کار

- عباس اکبری فیض آبادی از بازداشتی های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 را هم اعدام کردند

- بازداشت بیش از ۱۹ دانشجو از زمان آغاز جنگ تاکنون

- ابلاغ حکم «اخراج» و «محرومیت از تحصیل در کلیه دانشگاه‌ها تا ۵ سال» به دستکم ۶ دانشجوی دانشگاه شریف!

- جان باختن یک کارگر دریزد بر اثر برق گرفتگی

- مصدومیت ۶ کارگر پیمانکاری پالایشگاه ششم مجتمع گاز پارس جنوبی

اصرار نهادهای امنیتی بر عادی سازی و پاکسازی اثرات جنگ، جان کارگران را به خطر انداخته است!

*کنش های حق طلبانه کارگران راه آهن میرجاوه- زاهدان و تعلیق از کار چند کارگر حق طلب زیر سکوت مصلحتی مسئولان

روز دوشنبه 4 خرداد کارگران راه آهن میرجاوه- زاهدان به خبرنگار رسانه ای گفتند: چند وقت پیش ما اعتراض کردیم که باید پنجشنبه‌ها تعطیل باشیم؛ آخر پنجشنبه دفتر راه آهن هم تعطیل است؛ ما گفتیم ایام هفته، روزی ۱۲ ساعت کار می‌کنیم و حق داریم پنجشنبه تعطیل باشیم که به خانه و زندگی و خانواده‌مان برسیم؛ اما طرح همین خواسته‌ی ساده باعث شد چند نفر از همکارانمان معلق شوند؛ چند روز بعد از این اعتراض ساده، قراردادشان تعلیق شد؛ البته روشن و سراسر است دلیل کارشان را به ما توضیح ندادند اما خب، دلیل دیگری نداشت، ماجرا همین اعتراض ساده بود.

کارگران شرکتی ابنیه فنی راه آهن، شرایط مناسبی ندارند؛ سال‌هاست که این کارگران در استان‌های مختلف نسبت به اوضاع شغلی خود و کمبودها اعتراض دارند، اعتراض سرخورده‌ای که هیچ زمان پاسخ مشخصی نگرفته است. امروز کارگران شرکتی ابنیه فنی، زیر چرخ‌های ستم طبقاتی به مرز ناامیدی رسیده‌اند...

این کارگران در طول این سال‌ها، یک مطالبه جدی را بارها مطرح کرده اند: برقراری عدالت و حذف شرکت‌های پیمانکاری.

آن‌ها می‌گویند: وقتی ماهیت کارمان مستمر است، چرا حیات و ممانت ما را به واسطه‌ها واگذار کرده‌اید، چرا قرارداد مستقیم و امنیت شغلی نداریم؟

حالا جمعی از این کارگران که در راه آهن زاهدان تحت قرارداد شرکت تراورس کار می‌کنند؛ می‌گویند: وضعیت ما در این شرایط سخت محیطی که از یکسو با طوفان شن و از سوی دیگر با گرمای طاقت‌فرسا دست و پنجه نرم می‌کنیم، به مراتب دشوارتر از جاهای دیگر است.

این کارگران انتقاد دارند که «تلاش سال‌های طولانی برای حذف پیمانکار و انعقاد قرارداد مستقیم با خود راه آهن، تا امروز به هیچ نتیجه روشنی نرسیده است». آن‌ها از سختی کار خود در پروژه‌ی راه آهن «میرجاوه-زاهدان» روایت می‌کنند؛ پروژه‌ای که کارگران در توصیف آن از اصطلاح «کار در جهنم» کمک می‌گیرند:

«از ساعت ۴.۵ صبح تا ۴.۵ عصر زیر ظل افتاب و طوفان شن، روی خطوط ریلی میرجاوه تا زاهدان کار می‌کنیم، دوازده ساعت در بر بیابان و بدون امکانات. با این حال، رفاهیات نداریم؛ صبحانه نمی‌دهند، فقط یک وعده ناهار پای کارفرماست که آن هم کیفیت ندارد و گاهی خیلی دیر به دست‌مان می‌رسانند.

کفش و لباس مناسب هم نمی‌دهند؛ هیچ امکاناتی نداریم، به این گناه ساده که شرکتی هستیم! خود کارکنان راه‌آهن، رفاهیات و پاداش و مزایا دارند؛ باورتان می‌شود حتی پاداش روز کارگر را به ما کارگران شرکتی ابنیه فنی ندادند؟ کارگرتر از ما هم مگر سراغ دارند؟! واقعاً پاداش روز کارگر حق کیست؟ ظاهراً ما که قلب راه‌آهن هستیم و سال‌ها خاک خط آهن را خورده‌ایم، کارگر به حساب نمی‌آییم!»

حقوق‌ها سر وقت نیست؛ بیمه تامین اجتماعی این کارگران هم از برج ۱۱ پارسال قطع شده و مدت‌هاست که استحقاق درمان ذیل پوشش بیمه ندارند؛ هر درمانگاه و بیمارستانی که می‌روند، پاسخ می‌شوند که «ببخشید، بیمه‌تان اعتبار ندارد». اینها فقط بخشی از مشکلات کارگران ابنیه فنی زاهدان است؛ کارگرانی که تعدادشان ۳۰۰ نفر است و حدود ۱۰۰ نفرشان در خط آهن میرجاوه- زاهدان مشغول به کار هستند؛ جایی که شبیه قلب جهنم است؛ در تابستان گرما بالای ۵۰ درجه است و از بهار به بعد، طوفان شن و موج‌های ماسه و شن، راه نفس کشیدن را مسدود می‌کند؛ مقابل چشم، جز غبار، چیز دیگری نیست ...

یکی از این کارگران می‌گوید: آیا واقعاً حقاقت نیست ما قرارداد مستقیم شویم و با خود راه‌آهن کار کنیم؟ مگر کار ما موقت است که قراردادمان را پیمانکاری کرده‌اند؟ چرا حقوق ما از دفتری‌های راه‌آهن که زیر کولر می‌نشینند کمتر است؟ چرا شهروند درجه چندم به حساب می‌آییم؟!

این کارگران امید به آینده ندارند؛ می‌گویند وضعیت حقوق و بیمه‌مان وخیم است؛ با کوچکترین اعتراض هم بیکار می‌شویم. همکاری داریم که بچه کوچکش سرطان دارد اما چون حق بیمه‌اش از برج ۱۱ واریز نشده، باید همه هزینه‌های دارو و درمان را آزاد بدهد.

علاوه بر همه‌ی اینها، این کارگران از تعلیق قراردادهای چند نفر از همکارانشان خبر می‌دهند: «چند وقت پیش ما اعتراض کردیم که باید پنج‌شنبه‌ها تعطیل باشیم؛ آخر پنج‌شنبه دفتر راه‌آهن هم تعطیل است؛ ما گفتیم ایام هفته، روزی ۱۲ ساعت کار می‌کنیم و حق داریم پنج‌شنبه تعطیل باشیم که به خانه و زندگی و خانواده‌مان برسیم؛ اما طرح همین خواسته‌ی ساده باعث شد چند نفر از همکاران‌مان معلق شوند؛ چند روز بعد از این اعتراض ساده، قراردادشان تعلیق شد؛ البته روشن و سراسر دلیل کارشان را به ما توضیح ندادند اما خب، دلیل دیگری نداشت، ماجرا همین اعتراض ساده بود.»

این کارگران از همه مسئولان انتقاد دارند؛ از همه آن‌هایی که در دفترهای شیک و مجلل نشسته‌اند و خبر ندارند، کار در ریل راه آهن میرجاوه- زاهدان یعنی کار کردن در جایی شبیه جهنم؛ همان‌ها که نمی‌دانند وقتی زیر طوفان شن، ریل‌ها را تعمیر یا راه برای حرکت قطار باز می‌کنی، با جان‌ت بازی می‌کنی، نمی‌دانند این کارگران سلامت‌شان را وسط گذاشته‌اند تا خطوط ریلی جنوب شرق کشور سر پا بماند. همان‌ها که می‌دانند اما گویا نمی‌دانند ...

یکی از این کارگران خطاب به مدیران راه‌آهن، وزیر راه و شخص رئیس‌جمهور و در انتقاد از اینکه اراده‌ای برای حذف شرکت‌های پیمانکار و بهبود وضعیت شغلی کارگران نیست؛ می‌گوید: لطف کنید و یک روز - فقط یک روز - بیایید محل کار ما را از نزدیک ببینید، یک صبح تا عصر، از ۴ صبح تا ۴ عصر با ما باشید و بعد هم نگاهی به فیش حقوقی‌مان بیندازید؛ آن وقت کلاه‌تان را قاضی کنید که ما حق اعتراض داریم یا نه، می‌خواهم بدانم باز هم می‌گویید صبوری کنید و فعلاً حرفی نزنید؟!

***پنجمین روز اعتراض کارگران شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر نسبت به عدم پرداخت مطالبات و تعلیق قرارداد کار 8 همکار حق طلب؛ وعده بازگشت بکارگر 8 کارگر حق طلب و پرداخت مطالبات**

روزیکشنبه 3 خرداد، همزمان با پنجمین روز اعتراض کارگران شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر نسبت به عدم پرداخت مطالبات و تعلیق قرارداد کار 8 همکار حق طلب، جلسه بررسی مشکلات کارگران قراردادی شرکت پایانه‌ها و مخازن ماهشهر از سوی شورای تأمین شهرستان در محل فرمانداری شهرستان بندرماهشهر برگزار شد.

کارگران این واحد خدماتی به خبرنگار رسانه ای گفتند: جلسه روز گذشته شورای تأمین فرمانداری شهرستان بندر ماهشهر با حضور نمایندگان 48 کارگر قراردادی برگزار شد.

آنها افزودند: مهم‌ترین موضوع مورد بررسی، در این جلسه مسئله بازگشت به کار 8 کارگر اخراجی و عدم پرداخت مطالبات آن‌ها بود که با توجه به شرح شکایت و مطالبات مطرح شده، شورای تأمین دستور بازگشت به کار همه 8 کارگر را صادر کرد که در سریع‌ترین زمان ممکن انجام شود.

کارگران پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر با بیان اینکه با وجود تاثیری که وضعیت بحرانی شرکت بر سرنوشت آن‌ها دارد، گفتند: در این جلسه، از مدیریت کنونی شرکت درخواست کردند تمامی مطالبات معوقه کارگران را به‌صورت کامل و بدون نقص پرداخت کند.

به گفته کارگران، طبق تصمیمات اتخاذ شده، اداره کار موظف است امروز ابلاغیه رسمی این تصمیم را به شرکت پایانه‌ها و مخازن ماهشهر ارسال کند تا روند اجرایی بازگشت به کار و پرداخت حقوق و سایر مطالبات معوقه بلافاصله آغاز شود.

یادآوری:

/تعلیق قرارداد کار 8 کارگر حق طلب شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر

قرارداد 8 کارگر حق طلب پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر از سوی مدیریت شرکت تعلیق شد.

روزیکشنبه 3 خرداد، شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر به خبرنگار رسانه ای گفتند: ماجرای شکایت 48 کارگر قراردادی شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر برای دریافت حقوق قانونی خود، وارد فاز جدیدی شده است. پس از آنکه این گروه از کارگران موفق شدند بخشی از

مطالبات خود را از طریق مراجع قانونی دریافت کنند، با یک تصمیم غیرمنتظره از سوی مدیریت شرکت مواجه شدند.

این کارگران افزودند: گزارش‌ها نشان می‌دهد که 8 نفر از این کارگران، که در جریان شکایت‌ها فعال بوده‌اند، مورد تعلیق قرار گرفته و قراردادهای آن‌ها برای آینده لغو شده است.

آنها با بیان اینکه «این اتفاق سوال مهمی را در فضای صنعتی منطقه مطرح کرده است» پرسیدند: آیا پیگیری حقوق قانونی توسط کارگران می‌تواند به عنوان عاملی برای پایان همکاری با آن‌ها تلقی شود یا ماجرا چیز دیگری است؟

//تجمع اعتراضی کارگران قراردادی شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهرنسبت به کاهش حقوق

روز چهارشنبه 30 اردیبهشت، کارگران قراردادی شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهرنسبت به کاهش حقوق تحت عناوین «بهره‌وری»، «رفاهیات» و «مزایای مناسبت‌ها» و همچنین 35 درصد از حقوق فروردین 1405 از فیش حقوقی دست به تجمع زدند.



کارگران قراردادی شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی ماهشهر به خبرنگار رسانه ای گفتند: پس از ماه‌ها تلاش کارگران برای احقاق حقوق خود در سال 1403 رای قطعی مبنی بر پرداخت مطالبات 48 پرسنل صادر شده بود. پس از طی مراحل قانونی و ارجاع پرونده به مرحله اجرای احکام در دادگستری شهرستان بندر امام ، مبالغ مربوطه از حساب شرکت کسر و به کارکنان پرداخت شده است .

آنها افزودند: با این حال، مدیریت جدید شرکت در واکنش به این روند قانونی، اقدام به اعمال محدودیت‌های مالی جدید کرده است و مبالغی تحت عناوین «بهره‌وری»، «رفاهیات» و «مزایای مناسبت‌ها» و همچنین 35 درصد از حقوق فروردین 1405 را از فیش حقوقی پرسنل کسر کرده‌اند که این اقدامات با هدف فشار بر کارگران صورت گرفته است.

***ادامه اعتراضات کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی؛ وعده بازگشت بکار 60 کارگر اخراجی**

روز دوشنبه 4 خرداد، کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر به خبرنگار رسانه ای گفتند: دستور بازگشت به کار بیش از شصت نفر از کار کارگران پتروشیمی پتروناد از سوی اداره کار و فرمانداری شهرستان بندرامام استان خوزستان صادر شده است.

برپایه گزارش رسانه ای شده، با تداوم اعتراض کارگران اخراجی شرکت پتروشیمی پتروناد ماهشهر، فرمانداری و مسئولان ذی‌ربط اداره کار، تصمیم به ورود به پرونده تعدیل نیروی این شرکت گرفتند.

پس از تجمعات اعتراضی کارگران مقابل دفتر شرکت و فرمانداری بندرامام، بالاخره دیروز جلسه فرماندار و سایر مسئولان شهرستان با حضور مدیرعامل شرکت پتروناد و مدیرکل کار بندر امام دستوری تنظیم و ابلاغ شد؛ طی این دستور، لیست 60 نفره بیکارشدگان متقاضی بازگشت به کار این مجموعه، باید ظرف 24 ساعت به کار برگردند.

در همین رابطه یکی از کارگران گفت: فردا اگر ما را داخل شرکت پتروناد راه ندهند، دوباره در مقابل فرمانداری تجمع خواهیم کرد و فرماندار گفته در صورت عدم همکاری مدیرعامل شرکت، دادستانی استان در پرونده مدیران شرکت ورود می‌کند.

یادآوری:

/ادامه اعتراض کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی با تجمع مقابل فرمانداری ماهشهر برای چندمین بار؛ جلوگیری از تجمع حق طلبانه این کارگران مقابل درب ورودی شرکت

روز دوشنبه 28 اردیبهشت، کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر به اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی با تجمع مقابل فرمانداری ماهشهر برای چندمین بار ادامه دادند.

تجمع کنندگان به خبرنگار رسانه ای گفتند: ما برای چهارمین روز برای اعتراض به اخراج غیرعادی خود از شرکت، در مقابل نهادهای رسمی تجمع می‌کنیم، اما نه مدیران شرکت و نه مقامات شهری واکنشی به تجمعات ما نداشتند؛ از تجمع مسالمت آمیز ما مقابل درب ورودی شرکت جلوگیری می‌کنند؛ در نتیجه کارگران ناگزیر از تجمع در مقابل دیگر ساختمان‌های اداری می‌شوند.

کارگران اخراجی افزودند: در پایان هفته گذشته، فرمانداری مصوبه‌ای را با حضور مسئولان در منطقه تنظیم کرد که طبق آن دستور بازگشت به کار پنجاه نفر از کارگران اخراجی و لیست کردن اسامی کارگران شاغل بومی و غیربومی برای مشخص شدن رویکرد پرسنلی شرکت صادر کرد؛ اما با این

حال هنوز مدیران شرکت پتروناد به این مصوبه و صورتجلسه فرمانداری برای بازگشت به کار تعدادی از کارگران اخراجی که باید روز شنبه اجرا می‌شد، پس از سه روز عمل نکرده‌اند.

//بیستمین روز اعتراض کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی با تجمع دوباره مقابل فرمانداری ماهشهر

روز یکشنبه 27 اردیبهشت، کارگران اخراجی پتروشیمی پتروناد منطقه ماهشهر در بیستمین روز اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی دوباره مقابل فرمانداری ماهشهر تجمع کردند.

یکی از کارگران پتروناد در بندر امام به خبرنگار رسانه ای گفت: از ساعات ابتدای صبح، مقابل فرمانداری جمع شدیم تا به اخراج دویست کارگر این مجموعه اعتراض کنیم اما متأسفانه فرمانداری پاسخی به ما نداده است؛ حتی یکی از مقامات بیرون نیامده تا بپرسد حرف ما چیست!

این کارگر با بیان اینکه بیست روز است به اخراج دویست کارگر باسابقه اعتراض داریم؛ گفت: روز گذشته نیز مقابل دادستانی و نهادهای مسئول جمع شدیم+ اما باز هم پاسخی نگرفتیم.

***سومین روزتجمع اعتراضی رانندگان استیجاری نهادهای مختلف کشور نسبت به عدم تبدیل وضعیت مقابل نهادریاست جمهوری؛تجمع کنندگان دوشب را درخیابان به صبح رساندند**

روز دوشنبه 3 خرداد برای سومین روزمتوالی، رانندگان استیجاری نهادهای مختلف کشوربه اعتراضشان نسبت به عدم تبدیل وضعیت با تجمع مقابل نهادریاست جمهوری ادامه دادند.

تجمع کنندگان به خبرنگاررسانه ای گفتند:از سال 1400 به دنبال اجرای قانون و تبدیل وضعیت هستیم اما هیچ نهادی پیگیر وضعیت ما نیست .

یکی از این رانندگان با تاکید بر اینکه تکلیف قانون تبدیل وضعیت ایثارگران نهادهای مختلف است؛ گفت: تعداد رانندگان استیجاری مشمول تبدیل وضعیت در سراسر کشور، 7 هزار نفر بود که ما سیصد نفر از تبدیل وضعیت جا ماندیم؛ بیش از چهار سال است دوندگی می‌کنیم اما به جایی نمی‌رسیم .

این راننده ادامه داد: امروز سومین روز از تجمع ما در تهران مقابل نهاد ریاست جمهوریست؛ ما از استان‌های مختلف برای اعتراض به تهران آمده‌ایم و دو شب گذشته را در خیابان سپری کردیم .

به گفته او، رایزنی‌ها و مطالبه‌گری‌ها تاکنون به نتیجه نرسیده و مسئولان پاسخی برای این رانندگان ندارند.

در همین رابطه:رانندگان استیجاری نهادهای مختلف کشورهم برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به عدم تبدیل وضعیت برای باری دیگر خودرا استان‌های دور و نزدیک به پایتخت رساندند ودست به تجمع مقابل نهادریاست جمهوری زدند

روز شنبه 2 خرداد، رانندگان استیجاری نهادهای مختلف کشور هم برای انعکاس هرچه بیشتر صدای اعتراضشان نسبت به عدم تبدیل وضعیت برای باری دیگر + خود را استان‌های دور و نزدیک به پایتخت رساندند و دست به تجمع مقابل نهاد ریاست جمهوری زدند.

این رانندگان که جاماندگان تبدیل وضعیت هستند و در دستگاه‌های اجرایی مختلف در سراسر کشور فعالیت می‌کنند، به خبرنگار رسانه ای گفتند: تعداد ما در سراسر کشور 350 نفر است که امروز از استان‌های دور و نزدیک به تهران آمده‌ایم و خواستار تبدیل وضعیت هستیم.

یکی از این رانندگان نیز گفت: بر اساس قانون، ما باید از سال 1400 تبدیل وضعیت می‌شدیم؛ تعداد رانندگان استیجاری ایثارگر در سراسر کشور 7 هزار نفر بوده که به جز 350 نفر، باقی تبدیل وضعیت شدند؛ ما مدت‌هاست پیگیر احقاق حق خود هستیم اما هیچ نهادی پاسخگو نیست.

رانندگان استیجاری، سال گذشته نیز بارها از استانهای مختلف به تهران آمدند و مقابل نهادهای مسئول از جمله ریاست جمهوری تجمع کردند.

***تجمع جمعی از کارکنان محیطی مراکز بهداشت استان قم در اعتراض به لغو تعطیلی پنج شنبه و برای یکسان سازی ساعت کار**

روز دوشنبه 4 خرداد، جمعی از کارکنان محیطی مراکز بهداشت استان قم برای اعتراض به لغو تعطیلی پنج شنبه و برای یکسان سازی ساعت کار دست به تجمع زدند.



***عباس اکبری فیض‌آبادی از بازداشتی‌های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 را هم اعدام کردند**

روز دوشنبه 4 خرداد، میزان خبرگزاری قوه قضاییه از اعدام عباس اکبری فیض‌آبادی از بازداشتی‌های اعتراضات سراسری دی ماه 1404 در شهرستان نائین با اتهامات واهی در زندان اصفهان خبر داد.

*بازداشت بیش از ۱۹ دانشجوی از زمان آغاز جنگ تاکنون

از آغاز جنگ تاکنون، سرکوب جمهوری اسلامی تشدید یافت. جمهوری اسلامی که پیش‌تر نیز دست به پرونده‌سازی علیه دانشجویان زده بود، در زمانی که دانشگاه‌ها غیرحضور بودند نیز به سرکوب پایان نداد و چه‌بسا سرکوب شدت گرفت.

از آغاز جنگ تاکنون نام ۱۹ دانشجوی بازداشتی رسانه‌ای شده است. از میان این ۱۹ نفر، همچنان خبر آزادی ۹ نفر از آن‌ها منتشر نشده است و اطلاعاتی از وضعیت آن‌ها در دست نیست.

همچنین از میان افرادی که پیش از جنگ بازداشت شده بودند، همچنان تعدادی از آن‌ها در زندان به سر می‌برند که به دلیل جنگ و قطعی اینترنت، اطلاع دقیقی از اسامی آن‌ها در دست نیست. اما از میان آن‌ها می‌توان به تداوم بازداشت مصطفی محمدحسن، دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف (<https://t.me/anjmotahed/9039>) که از ۴ بهمن ماه ۱۴۰۴ در بازداشت به سر می‌برد و مجید جمشیدزاده، دانشجوی طراحی صنعتی ورودی ۱۴۰۱ دانشگاه علم و صنعت (<https://t.me/anjmotahed/8674>) که از ۱۲ دی ماه بازداشت شده، اشاره کرد.

در ادامه فهرستی از اسامی دانشجویانی که از آغاز جنگ بازداشت شده‌اند و تاکنون اطلاعی از وضعیت و آزادی آن‌ها رسانه‌ای نشده، آورده شده است:

داستا فرخی، دانشجوی ادبیات نمایشی دانشگاه سوره تهران (<https://t.me/anjmotahed/9043>)

نیما همتی، دانشجوی کارشناسی ارشد اتنوموزیکولوژی دانشگاه رشت (<https://t.me/anjmotahed/9046>)

سیما چمبری، دانشجوی ورودی ۱۴۰۳ کارشناسی شیمی دانشگاه رشت (<https://t.me/anjmotahed/9047>)

آرمان حاج‌محمدی، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته عمران دانشگاه صنعتی شریف (<https://t.me/anjmotahed/9049>)

امیرمحمد کریمی، دانشجوی ورودی ۱۴۰۴ مهندسی پلیمر دانشگاه تهران (<https://t.me/anjmotahed/9080>)

وحید رستمی، دانشجوی رشته آمار دانشگاه تهران (<https://t.me/anjmotahed/9081>)

امیرحسین رضایی، دانشجوی علوم سیاسی دانشگاه تهران (<https://t.me/anjmotahed/9083>)

امیرحسین شیخ‌محمدی، دانشجوی دامپزشکی دانشگاه آزاد واحد کرج (<https://t.me/anjmotahed/9089>)

عرفان خادم، دانشجوی ۲۱ ساله مهندسی برق دانشگاه صنعتی شریف
(<https://t.me/anjmotahed/9090>)

***ابلاغ حکم «اخراج» و «محرومیت از تحصیل در کلیه دانشگاه‌ها تا ۵ سال» به دستکم ۶ دانشجوی دانشگاه شریف!**

به گزارش شورای صنفی دانشگاه شریف، در یک ماه اخیر، نزدیک به سی نفر از دانشجویان دانشگاه به کمیته انضباطی احضار شده‌اند. از این میان، حکم اولیه حداقل شش نفر از این دانشجویان «اخراج» و اغلب همراه با «پنج سال محرومیت از تحصیل در کلیه دانشگاه‌ها» بوده است. احکام سایر دانشجویان نیز عمدتاً «منع از تحصیل به مدت یک یا چند ترم» صادر شده است.

برخی دانشجویان به دلیل اتهاماتی از قبیل برنامه‌ریزی برای ایجاد آشوب در دانشگاه به کمیته انضباطی احضار شده‌اند. تعداد قابل توجهی از پرونده‌ها نیز تنها به دلیل فعالیت در فضای مجازی (مانند محتوای پروفایل، پیام در یک گروه خصوصی یا حتی بازنشر یک توییت) تشکیل شده‌اند. کمیته انضباطی بار دیگر رصد صفحات مجازی دانشجویان را از سر گرفته است و همزمان، پرونده‌های مرتبط با تجمعات سال گذشته را نیز با شدتی بی‌سابقه پیگیری می‌کند.

بی‌قانونی‌ها از همان مرحله احضار آغاز می‌شوند و تا جلسات کمیته نیز ادامه دارند. در نمونه‌ای، فارغ‌التحصیلی که در حال دریافت دانش‌نامه‌اش بود، پس از احضار، وضعیت تحصیلی‌اش از «فارغ‌التحصیل» به «نامشخص» تغییر داده شد تا دانشگاه بتواند او را در کمیته انضباطی محکوم کند!

مسئله نگران‌کننده‌تر، فضای حاکم بر جلسات است. براساس گزارش دانشجویان، بیشتر اعضای کمیته برخوردی خارج از اصول حرفه‌ای داشته و اتهاماتی نامناسب و بی‌اساس مطرح می‌کنند؛ تا جایی که دانشجویان را متهم به سهم بودن در کشته‌شدن هموطنان خود در جنگ کرده و با برخوردهایی توأم با احساسات شخصی و گاه باورهای سیاسی روبه‌رو می‌کنند.

علاوه بر موارد فوق، تجربه تجسس در نظرات شخصی، تهدید به پیگیری از نهادهای بیرون از دانشگاه و تحت فشار گذاشتن برای گرفتن اعتراف نیز گزارش شده است. هیچ‌یک از این روش‌ها در یک دادرسی منصفانه دانشگاهی جایگاهی ندارد و این رویه، بی‌شک با اصول اساسی شیوه‌نامه انضباطی در تضاد است.

***جان باختن یک کارگر در یزد بر اثر برق گرفتگی**

روزیکشنبه ۳ خرداد، یک کارگر ۳۵ ساله بنام خداداد کُرد انجری (سالارزهی) متأهل، دارای سه فرزند و اهل و ساکن روستای نجف‌آباد شهرستان خاش حین کار با دستگاه پیکور در پروژه‌ای مرتبط با اداره برق استان یزد دچار برق گرفتگی شد و جان خود را از دست داد.

***مصدومیت ۶ کارگر پیمانکاری پالایشگاه ششم مجتمع گاز پارس جنوبی**

اصرار نهادهای امنیتی بر عادی سازی و پاکسازی اثرات جنگ، جان کارگران را به خطر انداخته است!

[طبق گزارش همکاران از عسلویه، حدود ساعت ۱۰ صبح امروز دوشنبه ۴ خرداد ۱۴۰۵ در جریان آواربرداری تأسیسات آسیب دیده پالایشگاه ششم مجتمع گاز پارس جنوبی، ۶ کارگر پیمانکاری متصدی آوار برداری در اثر انفجار شدید گاز باقی مانده در خطوط لوله، دچار آسیب دیدگی گردیدند که از این تعداد ۳ تن از همکارانمان به دلیل شدت جراحات به بیمارستان عسلویه اعزام شدند.

برخلاف گزارش دروغین مدیران منطقه ویژه پارس جنوبی و شورای تأمین منطقه، به دلیل فنس کشی و جداسازی مناطق آسیب دیده پالایشگاه، حضور با تأخیر تیم آتش نشانی و اورژانس در عملیات نجات و تأخیر در خروج کارگران مصدوم از منطقه بحران، آسیب جدی این همکاران را رقم زده است!

طبق گزارش همکاران از واحدهای پالایشگاهی آسیب دیده در پارس جنوبی و همچنین پتروشیمی های عسلویه و ماهشهر، دستپاچگی نهادهای امنیتی در عادی سازی شرایط و پنهان سازی گسترده خرابیهای ناشی از جنگ، با اجبار مدیران نفت، استفاده از کارگران در حالی است که هیچ یک از مدیران صلاحیت امضای مجوز انجام عملیات "پرمیت صدور مجوز کار" در شرایط فوق العاده جنگ و حتی بازسازی را نداشته، به دلیل عدم آموزش و طی دوره های آموزشی خاص شرایط، تحمیل هرگونه کار در چنین شرایطی غیر قانونی و بازی با جان کارگرانی است که از بیم قطع حقوق و دستمزد، برای تأمین معیشتشان مجبور به حضور در مناطق تحت خطر هستند.

اجبار به کار کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری در موقعیت پر خطر و نا ایمن و جنگی، آن هم در شرایطی که با نابودی صنایع فولاد کشور و صنایع تولیدی برجهای صنایع نفت و گاز عملاً بازسازی واحدهای آسیب دیده پالایشگاهی و پتروشیمی و بازگشت به تولید این واحدهای صنعتی را به دلیل تحریم های بین المللی کاملاً غیر ممکن ساخته، واضح است که دستپاچگی نهادهای حکومتی و امنیتی در پاکسازی صورت مسئله، بخشی از سناریوی همیشگی عادی سازی شرایط و اصرار بر حضور حداکثری کارگران ارکان ثالث و پیمانکاری در مناطق عملیاتی در شرایطی که سایه جنگ ناخواسته همچنان در کنار خطر نشت گازهای سمی و احتمال انفجار به دلیل انباشت سیالات قابل اشتعال در خطوط لوله و مخازن و برجهای آسیب دیده، جان کارگران بی شماری را با خطر جدی مرگ مواجه می سازد، بخشی از سیاست طیف جنگ افروز و اقلیت مفتخوری است که جان انسان ها را قربانی به روز رسانی ماشین جنگی و آدمکشی شان میکنند.

ما کارگران میدانیم، نابودی اموال عمومی و صنایع محیطهای کارمان و نابودی ده ها سال رنج و زحمت ما کارگران و به آتش کشیدن این سرمایه های مردمی ظرف کمتر از چند دقیقه بمباران در مقابل دیدگانمان، دلیلی بجز منفعت طلبی، جنگ افروزی و زیاده خواهی های عده ای نبوده که همواره جان انسان ها و منافع عمومی را فدای سود بیشتر و خودخواهی و زیاده خواهی خود کرده اند!

با این آگاهی ما با هر اندازه کشتار و سرکوب اجازه استثمار خود، نابودی اموال مردمی و فرصت تداوم چپاول و توسعه ماشین کشتار را با بهره برداری از سرمایه نفت به دشمنان خود نداده، در ابتدایی ترین شکل اعتراضی خود با سرپیچی و تمرد از دستورات از بالا، ایستادگی خود را نشان میدهم و قطعاً در روزهای پیش رو با اشکال دیگری، اعتراضاتمان را پیش خواهیم گرفت!

ما همه همکاران در تمامی بخش های نفت را به گسترش اعتراضات فرامیخوانیم!

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیررسمی نفت (ارکان ثالث)

akhbarkargari2468@gmail.com